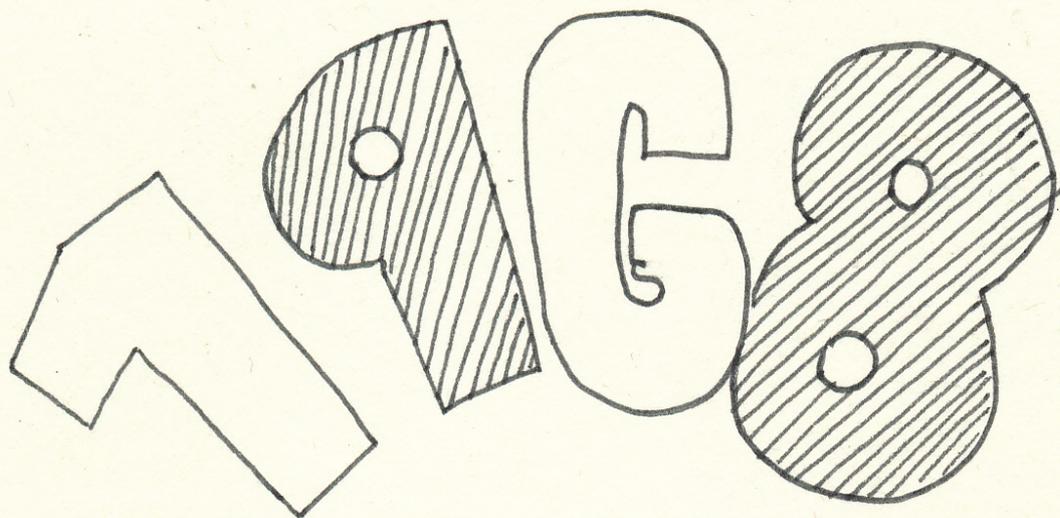
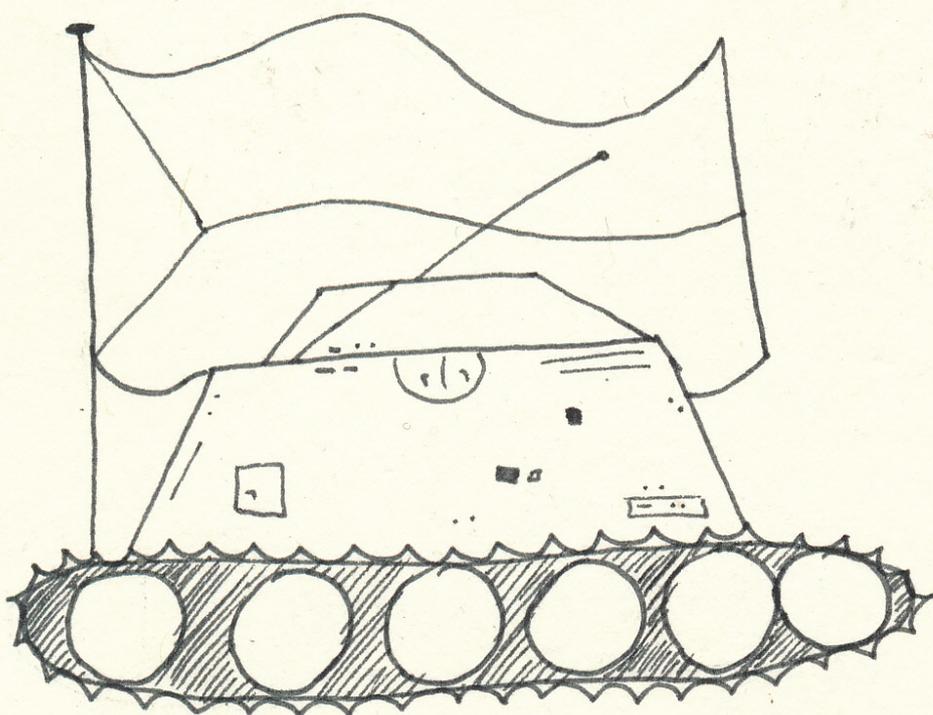

OČIMA PANA PAVLA

sladika

Paměť národa

Gymnásium Dr. Emila Holuba

Tuto práci bychom rádi věnovali Panu Pavlu Hladíkovi, který se v životě rozhodně nenudil. Na základě Vašich vzpomínek jsme dokázali nahlédnout do doby mámi nezažité. Děkujeme, že jste s námi spolupracoval a uve si toho vážíme.

Přejeme příjemné
listování

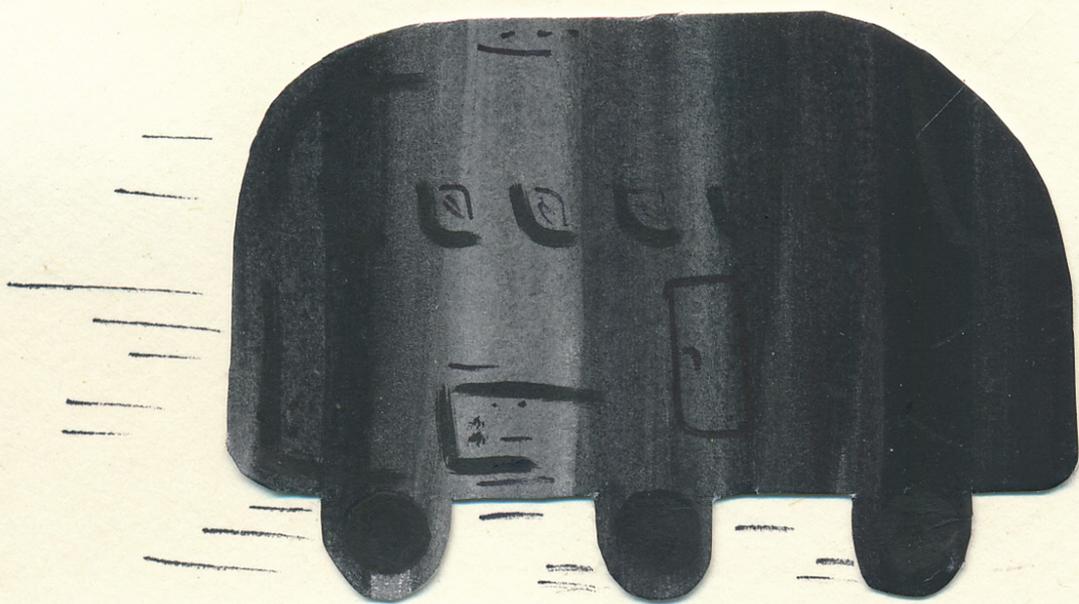
Štěpánka Melichová
Anna Panušová
Monika Lacinová
Ondřej Dufek

Vyprávíme dnes vám příběh,

o jednom chlapci mladistvém,

zajímavý má to průběh,

tak vás provedeme obsahem.

Když vyjeli na cestu,

nikdo neměl tušení,

a tak oblékli si vestu

a pracovali s nadšením.

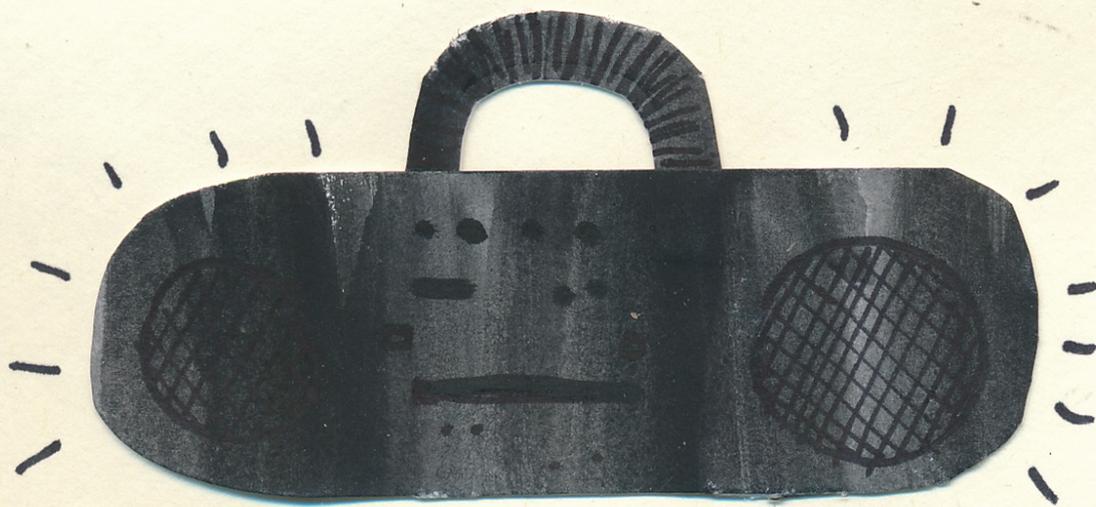

Jak tak ten chmel sbírali,

měli hlad a žízeň,

únavou už padali,

a tak z rádia poslechli si píseň.

Pavel dělal večeri,

když slyšel rádio hrát,

zrovna vařil kačeří,

nad rádiem zůstal mu rozum stát.

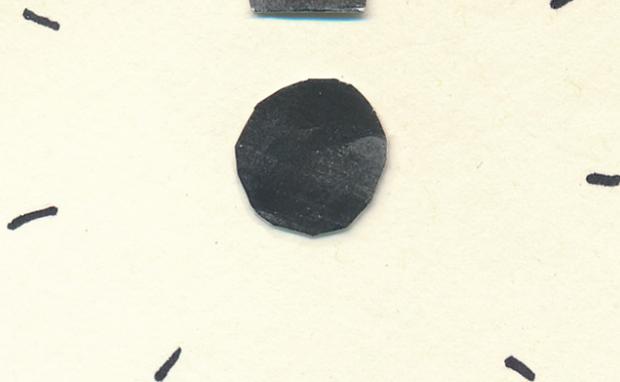

To musí mít nějaké vysvětlení,

Pavel mávne nad tím rukou jen,

Ne, to pravda stejně není,

o tom jsem jistě přesvědčen.

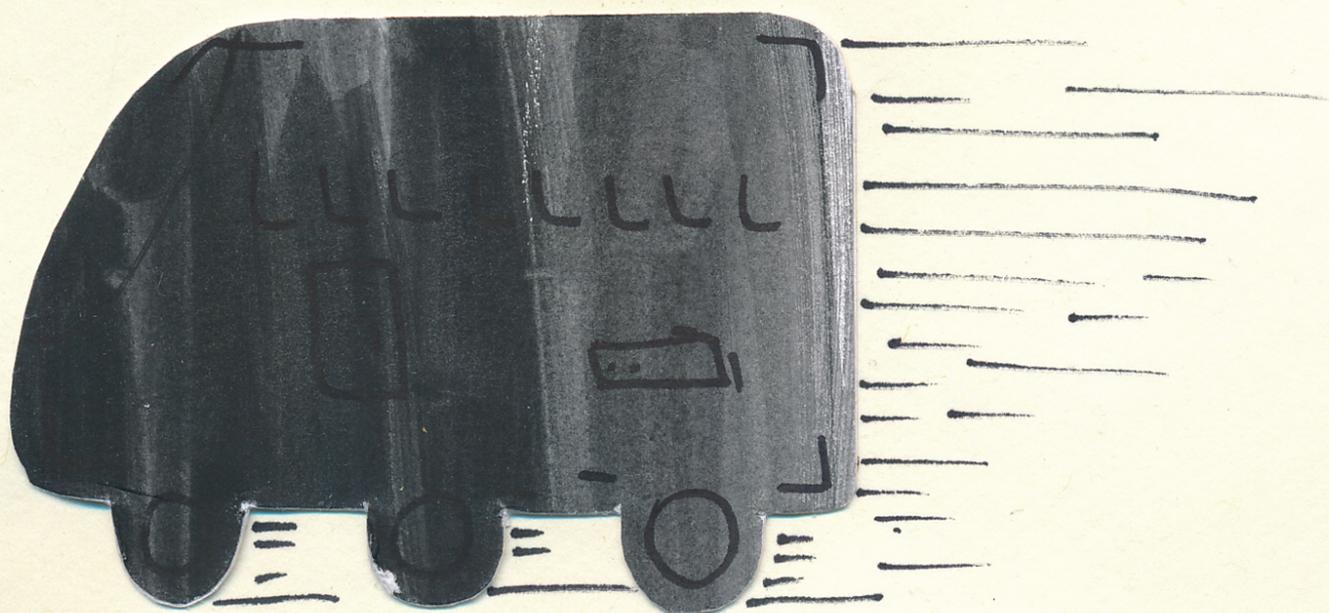

Všichni všeho ihned nechte!

Copak neslyšíte hlášení?

Všechny kufry rychle sbalte

a vydáme se na cestu zpáteční.

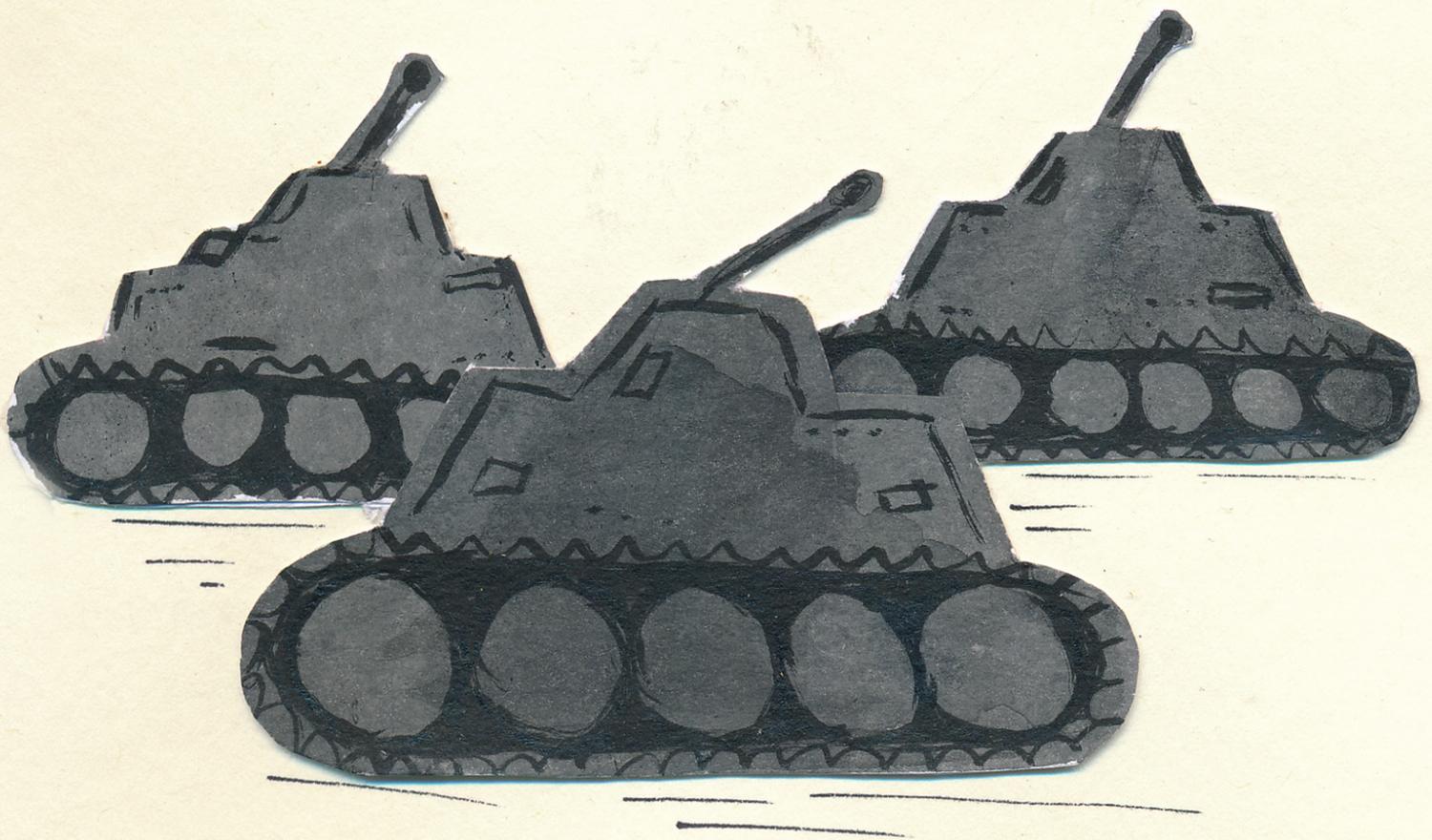

Tak jsme rychle vyjeli,

panoval zde strach,

všichni krčít a mlčet museli,

byli jen ve svých myšlenkách.

Když autobus zastavil,

všichni pusy na zámky,

všude kam ses podíval,

postávaly ruské tanky.

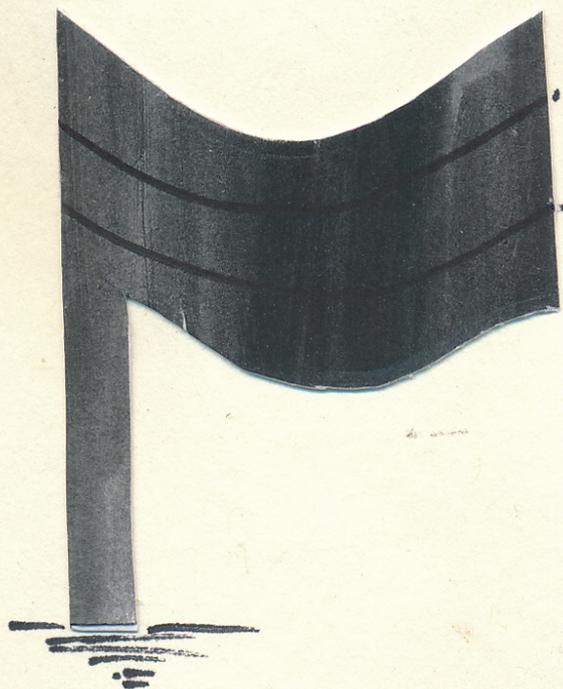

Na silnicích věci hoří,

všude plno chaosu,

vidíme, jak se domy boří,

husí kůže u nosu.

je to Rusko,

to je jasné,

je nám úzko,

naděje hasne.

Pozor! Vždyť má zbraň,

nevěřím svým vlastním očím,

uhni, a život si chraň,

za krabici rychle skočím.

Volej matce, zda je doma,

telefon však nezvedá...

Co se děje? Ta pohroma!

Na vlak Pavel nasedá.

Díky bohu, že tě vidím,

do Prahy vojska přijela,

to není dobré, cítím,

okupace začala!

Vypracovali:

Melichová Š.

Pamušová A.

Lacinová M.

Dufek O.